

TIIVISTELMÄ

Työssä vertailtiin eteläsuomalaisen keidassuon ja sen metsänparannuskäsitellyn osan änkyrimatopoulaatioiden kokoa ja spatiaalista jakautumaa.

Tulosten mukaan ei ojitetun ja luonnontilaisen osan änkyrimatopoulaatioiden tiheydessä ollut merkitsevää eroa. Ojitus ja lannoitus näyttää kuitenkin vaikuttaneen matojen määriin eri mikrohabitaateilla siten, että änkyrit ovat runsastuneet kuljuissa mutta vähentyneet kermeissä. Syynä ovat ilmeisesti muutokset kosteudessa sekä hapen ja ravinnon määrässä.

Muutos vertikaalijakauma vaihteli mikrohabitaattien mukaan ollen sitä tasaisempi mitä kuivemmasta habitaatista oli kyse. Siten ojitus näytti vaikuttaneen jakaumaa tasoittavasti.

Horisontaalinen jakautuma oli aggregoitunut.

Eläinten keskipaino oli pienimmillään loppukesällä, mikä ilmeisesti johtui pienten yksilöiden runsaudesta vilkkaan lisääntymisen seurauksena.

Siten sekä populaatiotiheys että vertikaalijakautuma vaihtelivat näytteenottokauden aikana mutta regressioanalyysissä lämpötila- ja kosteusmuuttujien selitysasasteet jäivät verrattain alhaisiksi.